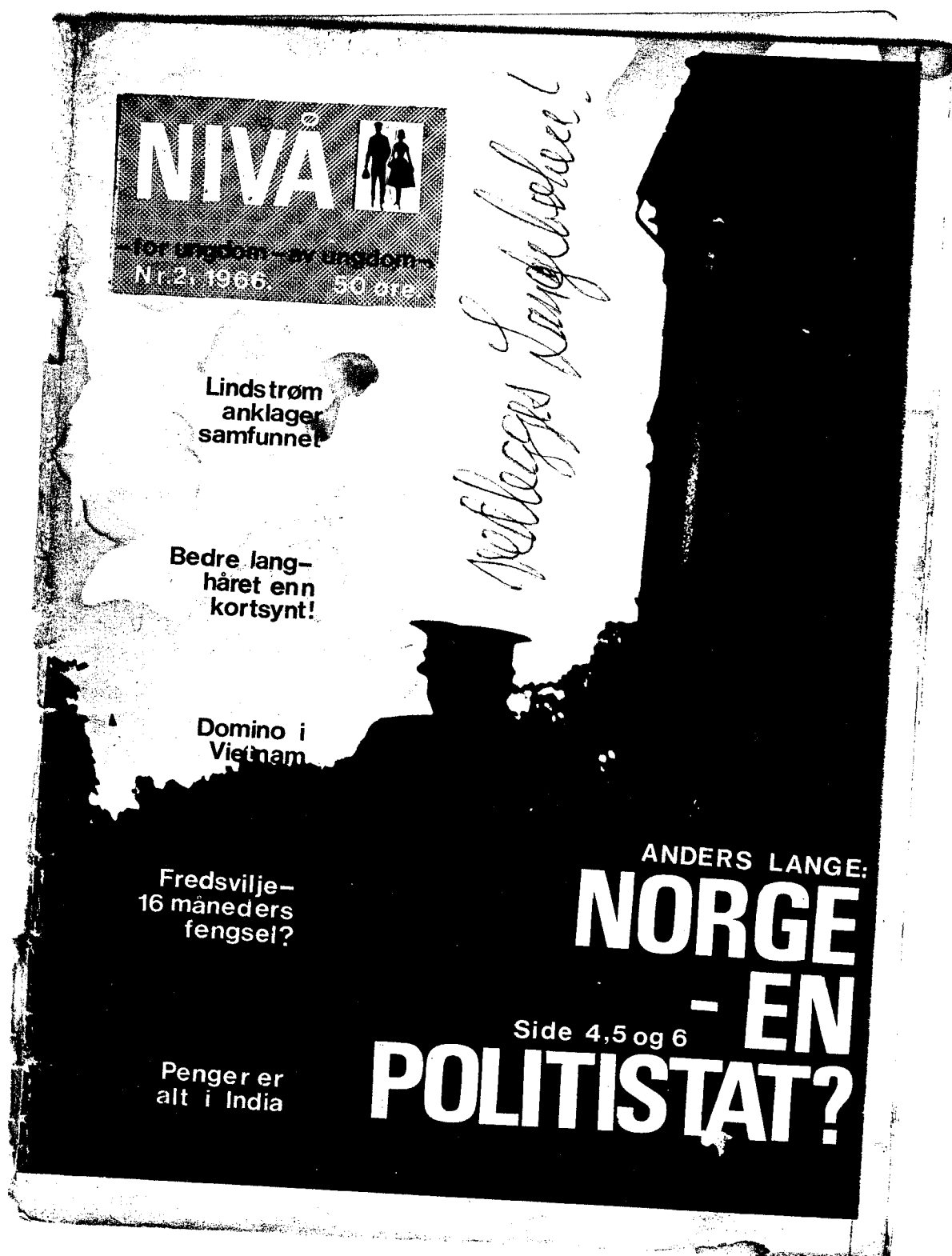




NIVA

- for ungdom -
- av ungdom -

Nr. 2, 1966
Pris 50 øre

Hogstadveien 52
Oslo 3

Privattelfoner:

Gudevold: 604512

Stenberg: 603238

Christiansen:
461605

Opplag: 1500

Trykt i offset

Jarlsberg
Holmestrand

Redaktør: Frank Johan Gudevold, Fagerborg

Redaksjonssekretærer:

(Jour) Ulf Stenberg, Berles

(Adm) Bjørn Christiansen, Fagerborg

Journalister: Bernt Longva, Fagerborg

Khushroo Kapadia, Madras, India

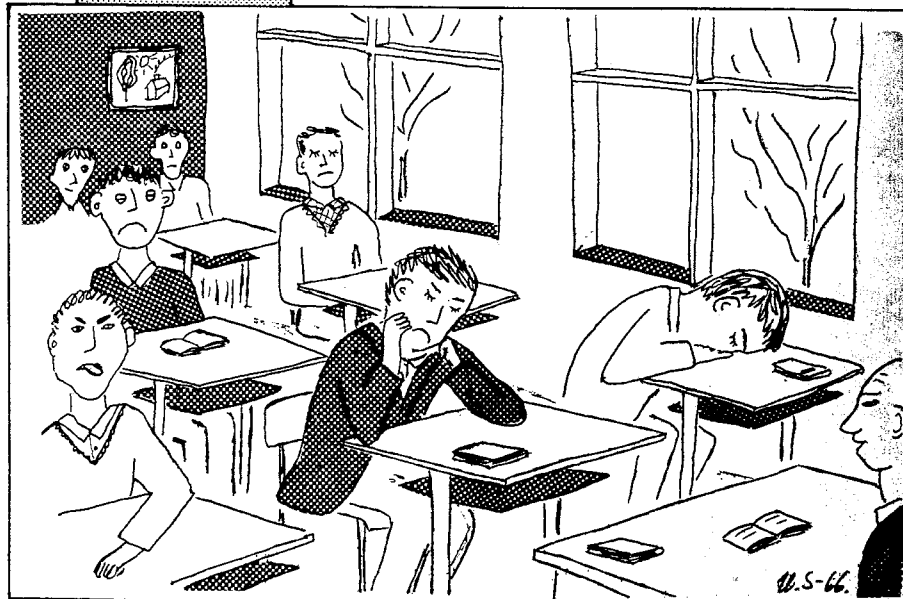
Annonsejef: Bjørn Christiansen, Fagerborg

Medarbeidere: Per Olav Lie, K.G.

Klara Bryn Stene, Fagerborg

Fototekniker: Hans Haga, Berles

MÅNEDENS UÆRBØDIGE



Elevenes ansiktsuttrykk og mimikk
har mye å si for undervisningen,
hevder Oslorektor.

Redaksjonelt den 28/9-1966

TØRK STØVET VEKK!

Ungdomsskolen som plattform til gymnaset er nå blitt et mer eller mindre lyst punkt i tilværelsen for tusenvis av trofaste pultslitere landet over.

Men om skolens organisasjonsmessige form i det vesentlige er bedret, glimrer til gjengjeld nyttenkningen på det pedagogiske plan med sitt fravær, - som elever på foreldrenes frilørdager!

I de muntlige fag er undervisningen fortrinnsvis lagt opp etter følgende pedagogiske prinsipper: Hovedsaken er ikke at man lærer, men å kontrollere om man kan det man burde ha lært! Med denne leveregel for øye, bruker lektorene daglig kostbar tid til å "høre" i leksen, en forestilling som ofte er pinlig deprimerende for så vel lærer som elev.

Men finnes det da noen bedre metode å kna lærestoffet innunder hjernebarken på? vil skolens folk naturligvis innvende. Jo, vi tror det gjør det. Det forutsetter imidlertid en radikal omveltning av undervisningssystemet:

Hovedvekten må legges på undervisning, ikke kontroll! Skoletida må nyttes til forelesninger samt aktive studier. Tid kan dermed spares inn og elevenes hjemmearbeid i de muntlige fag kan trolig med hell reduseres, om ikke elimineres. Slik er reformen ikke bare arbeidssparende, men vil utvilsomt også bidra til å fjerne den noe ulystbetonte atmosfære som skolen bærer preg av i dag. Det er kan hende et vel så stort framsteg?

-o-

Kunst og kultur har tradisjonelt en meget svak stilling i skoleverket. Vi tenker da verken på skolebyggenes kunstneriske utsmykning eller i hvilken grad elevene selv lærer å meddele seg gjennom kunsten. Det vi her trekke fram er skolens manglende orientering og hjelp overfor elevene til å forstå hva kunstneren ønsker å uttrykke med sitt kunstverk.

Kunst er som språk, uten å studere det får man vanskelig særlig utbytte av det. For om evnen til å oppfatte meddelelser gjennom kunsten er medfødt, så er evnen neppe synderlig utviklet fra det samme tidspunkt. Tvert om, meget tyder på at man først etter grundige studier oppdager ideen bak et kunstverk. Som kjent er det da heller ikke noe kriterium på god kunst at den er lettfattelig. Man synes å ha merket en tendens i de seinere år til at våre utøvende kunstnere arbeider seg vekk fra "mannen i gata" og hans oppfatning av kunst. Jamvel ordet kulturkrise har vært brukt i den forbindelse. Det tyder på at forståelsen av kunst ikke ubetinget utvikler seg i samsvar med levestandarden. Kunnskap er også nødvendig.

Har så skolen muligheter til å ta igjen det forsømt på dette området? Ja. Men det forutsetter at noe blir gjort nå! Derfor ser vi med glede på den virksomhet som allerede eksisterer ved Fagerborg gymnas, hvor de såkalte estetiske fag er glidd inn som en del av undervisningen i enkelte forsøksklasser.

Når kommer andre skoler etter?

-o-

Ting som ligger urørte i lengre tid har en tendens til å støve ned. Det gjelder ikke minst undervisningssystemer. Man har nå foretatt en strukturendring i skolens organisasjonsmessige form. Det er likevel bare å rote støvet opp.

Nå er tiden inne til å tørke støvet vekk!

F.J.G.

ANDERS LANGE -

.....og nå er de begynt med noe jævli! Et dikt - og så i nedre venstre hjørne ansik- tet på vedkommende dikter. Og er det en dame da, ser du, så..... Fy faen!..... så ser du bildet og sier: Nei, jeg orker ikke lese dette diktet. Hvorfor skal forfattere som ser yt- terst uheldige ut plante ansiktet sitt på en bok?

Mannen bak disse ordene? Det er natur- ligvis ingen annen enn hundepensjonateier og redaktør Anders Lange fra Heggedal. Høyre-ekstremisten som utgir sitt eget blad - den såkalte Hundevisen - fordi ingen annen avis våger ta inn hans skriblerier i sine spalter. Bare Sjøfarten og Dagbladet (!) lar ham unntakelsesvis slippe til i sine leser spalter. Man kan bli u- balansert av mindre.

Mot en klangfull bakgrunn av bikkjegnel- der og kalkunkakling orienterer den 62 årige demagogen om disse sine farlige kommunist- fiendtlige tanker - synspunkter som utvilsomt ville ha kommet til sin rett i konservative kretser for 30 - 40 år siden.

Statstyveri kaller han det, alt hva poli- tikerne fastsetter av skatter og avgifter. Og han er ikke beskjeden når han på folkets vegne anklager Staten: - Fra 1945 har det norske folk innbetalt om lag 18 milliarder for mye i skatt! Han slår handa i bordet så kaffen skvalper.

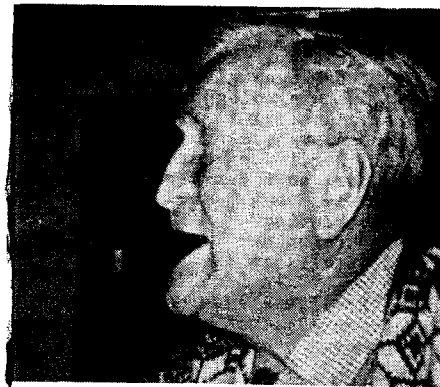
Vi slår frampå at pengene kanskje trossa alt brukes til folkets beste. Men hundeeieren vil ikke høre på det øret: - Finanspolitikken

HUNDEN SOM

vår fratar dyktige mennesker deres penger og gir dem til de dovne! Det er basert på det totalt ubiologiske grunnlag at vi alle er like. Men vi er jo d ø n n ulike! bjeffer Lange. - Jeg er ikke født for politikernes skyld! Mine penger tilhører ikke Myrvoll! Politikerne har umyndiggjort oss!

- Men vi lever da i et demokratisk sam- funn?

Lange har imidlertid ingen tro på poli- tikerne vilje til å verne om vår frihet: - Norge er ett av de mest ufrie land i verd- en! Vi er underlagt et diktatur som vi kan fornekte i utlandet, men som alle vi som bor her vet betyr - l ø y v e!!! Vi har et så- kalt s m i l e n d e diktatur! Det begynte med avholdssaken, som i begynnelsen var en



idealistisk sak. Men så oppdaget politikerne at det gikk som varmt hvetebrød hos kvinnene rundt om i landet. Så gikk man over til politisk avstemning over hva folk skulle helle nedover halsen! Da begynte formynderiet!

Og når det gjelder hva folk skal helle nedover halsen, mener Lange at vin skal selges side om side med Donald-brus og bringebær- saft i kolonialforretningene. Moralsk sett har han ingen beten- keligheter, for som han sier: -Når "Bedehusmakten" her i landet tolker Jesus dithen at han ville ha forbud mot fristelser, så er det en så løgnaktig beskrivelse av ham at jeg kan bli helt kvalm!

-Litt kaffe vil kanskje hjelpe? Men hvorfor advarer de

ALDRI LOGRER

bare mot utskikkelser på det ån- delige plan, Anders Lange?

Han ser opp fra kaffekoppen: - Skeier vi ut på det åndelige plan, kommer vi lett på avveier også på det legemlige plan, for alt begynner med det åndelige. Er ånden dårlig, blir legemet dårlig! - Jøss, De egner Dem jo som predikant.

Lange griper tråden: - Jeg har samlet flere folk enn noen religiøs taler. Jeg talte for hele 19 500 på Youngstorget!

-Men en ting er å samle folk, en annen ting er å frelse dem. Med den oppslutning De har,

hvorfor starter De ikke et nytt politisk parti?

Men Lange er ikke politiker. Han har ikke noe til overs for folkets kårne: -2/3 av dem er brødpolitikere! Hva gjorde jeg om jeg som stortingsmann ville tjene 40 000 i året? Jo, jeg ville tale flest mulig dumme folk etter mun- nen. Så ville jeg bli valgt!

Vi kommer inn på utenriks- politikk. Vi blir enige om at det tross alt finnes andre og kanskje større problemer enn diktatur - staten Norge.

Til amerikanernes inngripen i Vietnam stiller Lange seg skep- tisk. USA's engasjement i Sørøst- Asia, sier Lange, har oppløst den militære reserven som skulle be- skytte resten av verden mot kom- munismen!

På den annen side er det klart at den røde fare må stoppes også i Asia. - Hanoi og Haipong bør bombes og kinesiske atom- legg "grauses", hevder Lange og fortsetter: - Hadde jeg vært am- erikansk presidentdiktator hadde jeg gitt ordre til å ta Kina nå! Men så er det denne militærreser- ven, da. Nei, spørsmålet er ikke enkelt verken for president John- sen i Texas eller hundepensjonat- eier Lange i Heggedal.

Samtalen dreier inn på Sør- Afrika, hvor Anders Lange har et mildest talt ualminnelig syn på den hvite segregasjonspolitikken: - Jeg ser aparteid som et uttrykk for rasebevisste negres lyst til

å stille med sine egne saker. Se bare på de amerikanske muslimtil- hengerne. De sier: "Det er en raseskjensel at sorte gifter seg med hvite. Vi må forlange at hele Texas blir en eneste sort stat!" Jeg anser denne rasebevissheten for å være et gode for menneske- heten. Derfor kjøper jeg natur- ligvis bare sør-afrikansk frukt - og brennvin! - selv om jeg ik- ke alltid liker smaken på varene!

Vi nevner krigstrusselen og atomvåpen.

- Atombomben, avbryter Lange og reiser bust, dette grusomme forræderi fra vitenskapsmennenes

Tekst/foto:
F.J. GUDEVOLD
B. CHRISTIANSEN
Justus LEANGEN



side da de gikk politikerne til h nde. I stedet for   si: "Vi lager ikke atombomben for dere, statsmenn i disse land!" Tenk en kjedereaksjon på bombelagrene! Kom ikke og fortell meg at det ikke kan skje!

På den annen side er Anders Lange så langt i fra noen pasifist. Forsvaret må være tipp topp og realistiske krigs vinger bør høre med fra rekrutten kommer



inn. - Dessuten, sier Lange, er den militære trening en h l- s vesen for seg selv!

- Hva med dem som ikke finner   kunne utføre militærtjeneste? Skal vi godta dem som idealister?

- Idealister er de pasifister som nekter   bære våpen, men som sier: "Jeg vil gjerne v re sykebarer. Send meg gjerne til forreste linje. Men jeg vil ikke skyte et menneske! Det er idealisme. Men hva er det for idealisme   kreve 16 mnd. såkalt fredsakapende arbeid? At de skal sitte på et kontor i stedet for hardt arbeid i en sivil leir!

Vi streifer inn på skolepolitikk og 9 årig skole. Vil han kommentere den?

- Den 9 årige skolen er s norsken oversatt i skolepolitikken! sier Lange og glefser samtidig mot skolepsykologene: - Det er vanvittig   overl te til disse dullologene   avgjøre hva en mann duger til fordi de har testet ham. Det er en nedvurdering av mennesket i den unge mann!

- Nedvurdering, ja. Nedvurderer vi ungdommen her i landet?

- Ja, utvilsomt. Mitt syn på ungdommen er at den innholder atskillige kvalitetstenkere rundt om i gymnasiesamfunnene. Ungdom som tør hevde seg selv og sine egne meninger til tross for en ensrettet presse. Derfor holder jeg meg kun til ungdom. Jeg ser nemlig ikke på ungdom som barn.

Jeg har ikke glemt en eneste time i gymnaset - jeg husker godt at jeg ikke var noen idiot i den tiden! Seksuelt er de heller ikke mer løsslupne enn i min tid - men nå skal det jo ropes hurra for hver enkelt sammenkomst! Og den både drikker og røyker mindre enn ungdommen i min tid. Jeg har som foredragsholder fulgt med i gymnasiesamfunnene rundt om i landet, og det viser seg at over halvparten ikke røyker og nesten ingen drikker annet enn Coca-Cola - det s let der! Mens vi i gymnasietiden drakk  l så det piplet ut gjennom munnvikene. Og røykte som svin! Så kom ikke   fortell meg at ungdommen i dag er verre enn i min tid!

- Apropos ungdom, De begynner vel selv   trekke på  rene..?

- Ja, men jeg holder meg i form! Jeg vil ikke trekke meg tilbake som pensjonist og kjenne alderdommen bryte ned alt hos meg. Jeg må henge i til siste dag! Jeg har den morsomhet bestandig   si til min yngste sånn at jeg håper din far dør med skoene på! Det synes jeg er et nydelig, hyggelig uttrykk!

Han har sikkert mange med seg i det ønsket.

 ARNE STEEN 

BØKER

PAPIR

SKOLEMATERIELL

KIRKEVEIEN 65

TELEFON 46 03 53

Allers



STORE
FAMILIEBLAD

alt går
bedre
med
Coca-Cola



AUTORISERT TAPPERI:
J RLLSBERG MINERALVANN A/S

G  TIL

THERESEGT. SKOSALG

DET SKOR DE DEM P !

(EGET VERKSTED)

Theresegt.9

Tlf. 46 65 26

Kjell G. ROSLAND:

OM Å

Dette er den første av to artikler skrevet spesielt for NIVA av Kjell G. Rosland. Rosland er landsekretær i Folke-reisning Mot Krig (F M K)



VIETNAM FRAM TIL GENEVE-FORHANDLINGENE

Vietnam er en del av det såkalte Indo-Kina. I motsetning til andre folk i denne del av verden, har vietnameserne hatt en sterk kulturell tilknytning til kineserne - en tilknytning som ble innledet i år 111 f. Kr. da det nåværende Nord-Vietnam ble en provins av Kina. Det enestående ved vietnameserne er at de har klart å bevare sin nasjonale identitet, enda alt annet omkring dem var blitt "kinesisk".

Hele tiden under kinesernes 1000-årige overherredømme ble de møtt av motstand og uvilje fra vietnameserne.

I slutten av det nittende århundre oppdaget franskmennene Vietnams naturressurser, og de koloniserte landet. Motstanden mot franskmennene var straks tilstede. Virkelig kraft i den organiserte motstand ble det imidlertid ikke før den samlede frontorganisasjonen Viet Nam Doc Lap Dong Minh Hoi (Vietminh) ble dannet i 1941. Ho Chi Minh ble utnevnt til generalsekretær. Vietminh kom snart i et spent forhold til kineserne og prøvde å oppnå amerikansk støtte. Det ble opp-

rettet vennskapelige forbindelser med amerikanerne, og visse våpenleveranser foregikk gjennom det amerikanske "Office of Strategic Services", som opererte på krigsskueplassen i det sør-kinesiske området.

Fra 1941 til 1945 konsentrerte Vietminh seg om å utarbeide sitt politiske program og å bygge opp en militær styrke, som i 1945 var blitt til en hær på ca. 10000 mann, ledet av en ung lærer og doctor juris, Vo Nguyen Giap. Avbrutt av en kort periode i 1945 kjempet Vietminh mot franskmennene, inntil kampen kulminerte med det berømte slaget ved Dien Bien Phu 7. mai 1954. Slaget kostet franskmennene 16000 falne og ble et ydmykende nederlag.

Sjelden har tidspunktet for en militær seier vært fastsatt bedre med siktepunkt på maksimal politisk gevinst. Dagen etter begynte fredsforhandlingene på Genève-konferansen. Denne konferansen kom egentlig sammen for å drøfte Korea-problemet, men ble 8. mai nødt til å ta seg av Indo-

SPIILLE DOMINO

Kina. Amerikanerne spilte hele tiden en tilbaketrukket rolle under disse forhandlingene. Det franske nederlaget var gått hardt inn på dem, og de ville nødig forhandle med kinesiske kommunister. Den franske forhandlingsposisjonen var alvorlig undergravd i og med nederlaget ved Dien Bien Phu, og dermed kom Ho Chi Minh i høy grad til å få tilgodesett sine forhandlingskrav.

Vi bør merke oss et par av de viktigste punktene i disse avtalene: I §4 bestemmer konferansen seg for "innstilling av fiendtligheter og forbud mot å innføre utenlandske tropper og personell til Vietnam, såvel som alle typer av våpen og ammunisjon". Videre er det klart presisert at det som nå oppfattes som en grense mellom Sør- og Nord-Vietnam skulle oppfattes som "en provisorisk militær demarkasjonslinje". Altså ikke som en deling av landet.

Den amerikanske regjering sendte umiddelbart etter konferansen ut en erklæring hvor det blant annet heter at (USA) "vil avstå fra trusselen om bruk av makt for å forstyrre (bestemmelsene), i samsvar med artikkel 2 (kapittel 4) av FN-pakten". Det forhindret ikke den amerikanske utenriksminister Foster Dulles i å uttale følgende tre dager senere: "...fra nå av gjelder det ikke å sørge over fortiden, men å gripe framtidige sjanser for å hindre at tapet i Nord-Vietnam fører til utvidelse av kommunismen over hele Sør-Øst-Asia og det vestlige Stillehavsområdet".

Han la til at "omgående skritt vil bli tatt for å få i stand kollektive ordninger som sikrer trygghet for Sør-Øst-Asias frie folk". (Se Fakta om Vietnam side 41.)

Det er dette som senere er blitt presisert og kalt for "Do-

mino-teorien". USA mener at dersom Vietnam faller i kommunismens hender, vil land for land i Sør-Øst-Asia falle som dominobrikker.

Her har vi bakgrunnen for amerikanernes engasjement i Vietnam.

Man skal samtidig være oppmerksom på at "Domino-teorien" i praksis er et brudd på §4 som er referert tidligere i denne artikkelen. For ytterlig forståelse av amerikanernes brudd på Genève-avtalene, vil jeg sitere en uttalelse fra Eisenhower i New York Times 12/2-1950: "Indo-Kina er verdt innsatsen i et stort vågespill. I nord finnes eksportartikler som tinn, mangan, tungsten, sink, kull, tømmer, ris - og i sør finnes ris, gummi, te, pepper, kveg og huder....."



Tresnitt av Han Ka

BEDRE LANGHÅRET

De sitter i gresset. Slik-ker sol og luft er livets funda-mentale spørsmål i behagelige omgivelser. De slapper av. Nyt-er livet.

Hva vi her har beskrevet? Familieutflukt i Frognerparken? Misjonsforeningen på søndagsut-flukt?

Men nei, det er mer fryk-tede individer vi har i tank-ene. Framtoninger som til og med Oslo's politimester i et mindre lyst øyeblikk har advart mot som urostiftende elementer.

Vi tenker på de langhårede. Vi slår oss ned i det kort-klipte gresset sammen med noen ungdommer som slett ikke er det. Åstedet er Slottsparken.

-Hvorfor går dere med langt hår?



En fyr med rødt hår flag-rende nedover ørene smaker på spørsmålet. Vipper deretter et par hårstrå ut av munnviken.

-Jeg ble lei av å gå med langt hår og ble inspirert av Beatles. Jeg har aldri likt å klippe meg. Så ut som ei ribbe høne!

-Ribbet eller ikke, det er kanskje en smaksak.....?

-Og kjønns skillet mellom kvinne og mann er unaturlig stort. Dessuten har kort hår alltid hørt sammen med mili-

tærvesenet; det er lettere med kort hår i felten!

Og militæret er et uvesen, derom er der ingen strid blant de bolde forsvarere av det heng-ende hår. Blankpussede pasi-fistmerker på jakkeslagene skin-ner rett i synet på rundmagede besterborgere som spaserer pyn-telig forbi, mens de klør seg i håret - om de har noe!

Politikk? Det er et emne som fenger. Flere hårprydede beatnicks og ei katte blander seg inn i diskusjonen. Katten Pietroffs bidrag er et halsbånd med innskriften: Jeg er anti-amerikansk! Et standpunkt den for øvrig deler med resten av menasjeriet.

Partimessig holder de fleste en løsknapp på SF.Oppos-isjonspartiet med stor O, og som går inn for, etter de langhår-ede oppfatning at minoritetene også skal leve.

Det kvinnelige innslag viste derimot ikke den sam-me sans for politikkens mange finesser. På den annen side ble vi raskt enige med et par kvin-nelige kunstnerspirer om at langhårede gutter er snillere og mer omtenkssomme enn vi kort-hårede.....

Hva sier så foreldrene? Jevnt over er de ikke begeis-tret. Verken over guttenes prydfulle kostymer eller at jentene viser seg sammen med dem. Det er sjenerende for prestisjen.

Så er da kanskje disse ung-dommenes underlige atferd grun-net i reine, skjære opposi-sjonsalysten?

Våre venner benekter det. Inntil fyren med de røde krøll-ene medgir: - Jeg blir mer og mer sta jo mer jeg ser hvordan folk reagerer på et så uskyldig avvik.

Og det er kanskje kjernen i problemet. For hvordan opp-trer vi overfor våre raggete medborgere?

Vi lar en fyr med lysegul

halm hengende nedover øynene berette. Opplyftende lesning er det ikke.

-Jeg satt på Cecilhallen og ble der stadig fotografert av folk som utgav seg for å være medlemmer av Kameraklubben. Fotografene viste særlig stor interesse da jeg satt med en sigarett i handa.....

Seinere på kvelden sovnet jeg på en benk i sentrum! Jeg ble der, i sovende tilstand, ransaket av et par herrer som sa at de var representanter for Kriminalpolitiet. De lette gjennom bag'en og lommeboka, og fant til slutt en pakke tobakk. Den tok de med seg. Den skulle analyseres, var politimennenes kommentar. Det skjedde mens marihuana-hysteriet var på topp.

Siden har den søvnige unge mann ikke sett stort verken til politimennene eller for den saks skyld - tobakken! Så der-som Kriminalpolitiet skulle ha i sin besittelse en pakke Pett-erøys blanding som de har vansk-er med å bli av med, skal vi med glede oversende den til rette vedkommende. Blomster er unødvendig - i Slottsparken spretter og gror det nok som det gjør for tiden etter vår smak.

En annen plante ble slått ned av en pyntelig herre som ikke likte utseendet hans. Mis-tet en tann og anmeldte for-holdet. Saken ble henlagt på grunn av bevisets stilling.

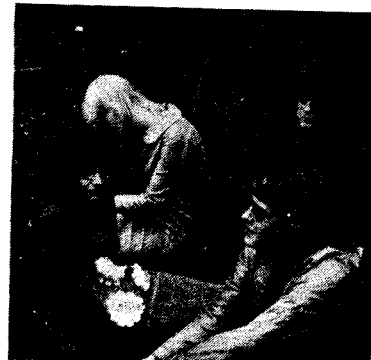


Det gikk klart fram at lovens håndhevere på ingen måte var populære blant de ungdom-mene vi snakket med: - Mer enn tre kan ikke samles på offent-lig sted - og dette skal være et fritt land!? Det minner om jernteppeskildringer og Sør-Afrika! Samtalen dreide nå inn på kommunister og facister i sin alminnelighet og seinere også ut på viddene.

-Men, spør vi, er det sær-lig originalt lenger med langt hår?

Vår rødhårede venn venter et øyeblikk med å svare. Forser-er et par kilo ragg med handa og klør seg innunder hårrota. -Nei, svarer han med et nikk mot resten av flokken, - i k k e b l a n t d i s s e 4 0, m e n b l a n t d e r e s t e r e n d e 3 m i l l i o n e r !

ENN KORTSYNT!



Tekst/foto:
F. J. GUDEVOLD/
B. CHRISTIANSEN

Tekst:
Frank Gudevold
Bjørn Christiansen

HÅR I SUPPA

Mennesker. Runde, korte, høye, smale. Lange, tjukke, tunge. Kledd i kjoler, bukser, bluser, truser. Langsynte, kortsynte, trangsynte. Med og uten slips. Besteborgere, pøbler, ateister og suppehuer. Lys-hårete, korthårete, langh....nei, stopp et øyeblikk! L a n g h å r - e t e har ingen adgang.

Vi befinner oss i kafeterian i et av Oslo's stormagasiner. Travle husmødre og gressenkemenn på bytur slapper av rundt småbordene. Kjøpetrengte kunder rekreas seg etter å ha beinfluydd den ene avdelingen etter den andre. Kafeterian er kort sagt en service overfor forretningskunder - som også vi benyttet oss av. Trodde vi.

Vi var nemlig sammen med et par unge herrer med langt, bølgende hår hengende nedover skuldrene samt skjegg. Da begynte moroa.

Våre langhårete venner ble først høflig, men bestemt avvist fra serveringsdisken. - Serverer jeg dere, mister jeg jobben! beklaget en serveringsdame.

Vi ba om å få snakke med restauratøren.

I mellomtiden inntraff en for vår del for så vidt gledelig episode. En yngre dame, som hadde fulgt intermessoet på avstand, tilbød seg straks på våre venners vegne å gå til innkjøp av den nødvendige føde. Et tilbud vi naturligvis satte stor pris på, men som

vi på grunn av omstendighetene dessverre fant å måtte avslå.

- Hvorfor nekter dere langhåret ungdom adgang? Vi lot spørsmålet gå videre til den nå nyinnfunne restauratør.

- Det er en konsekvent linje vi følger etter en masse bråk vi har hatt her.

- Vi har aldri laget bråk her.

- Det er en konsekvent linje vi følger.

- Dere nekter korthåret ungdom adgang også, da?

- Nei i da.

Vi følte oss fremdeles ikke fullt ut overbevist om motivene bak avvisningen. Det lot vi restauratøren forstå. På den samme herres elskverdige råd lot vi tur-en gå videre til magasinets personalkontor. Kunne vi her få en uttømmende forklaring?

Vi traff en gentlemann i u-lastelig antrekk, med nystreket skjorte og elegant dress. Hår på hodet hadde han også noe igjen av.

- Vi har fått det bestemte inntrykk at det hersker diskriminering her?

- Man kan kalle det hva man vil. Vi har erfaring for at folk med slikt utseende som dere har forårsaket mye bråk og ødelagt for tusenvis av kroner. Resultatet er at vi nekter servering av folk som er mindre velkledd.

- Mye bråk? Har De noen tall

som underbygger deres påstand, eller er det bare et generelt inntrykk?

- Forlanger De at jeg skal legge fram noen tall?

- Det ville ubetinget være en fordel.

- Det spiller ingen rolle. Vi argumenterer ikke - vibare nekter!

- De påstår at vi bråker, det betyr vel at De beskylder oss....

- Nei, nei, nei.

- Er det ikke en noe underlig metode å sile ut bråkemakere ved hjelp av hårlengden?

- Det får ikke hjelpe, det gjør vi altså.

- Ville vi slippe inn om vi klipte håret?

- Ja, - men dere ville bli holdt under oppsikt!

- Er det ikke litt eiendommelig at vi får kjøpe i de andre av-

delingene.....?

- Det tror jeg ikke De får. - Jeg har kjøpt denne vesken her.

- Vel, hyggelig det.

- Vi synes tvert om det er svært lite hyggelig. Kunne vi forresten vise til Deres navn i vår artikkel?

- Det vil jeg ikke oppgi! Farvel!

Enden på historien? Vel, vi sultet ikke i hjel. Men noen direkte fornøyelse var det ikke.

Nå kan man naturligvis med full rett framholde at en restauratør må ha full adgang til å nekte servering av hvem han måtte ønske. Og juridisk sett kan det omtalte magasinet neppe lastes.

Ikke desto mindre burde man kunne vente en viss sans for service overfor forretningskunder - jamvel om de er utstyrte med lokker og skjegg.

Men så langt er vi tydeligvis ennå ikke kommet på servicefronten her i landet.

Dessverre..-

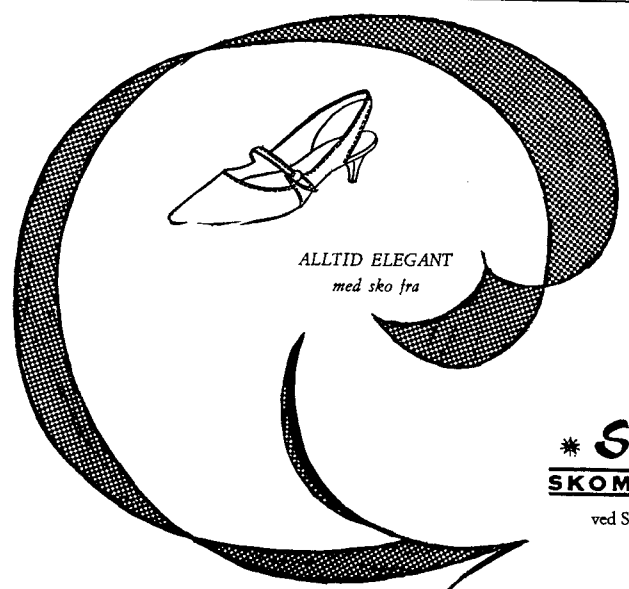
30 min

er hva vi trenger for å trylle fram ei deilig nysteikt kringle med makrofyll og hakkede mandler.

Den er rikelig til ti personer og koster 12 kr.

**MITT
BAKERI**

Bogstadveien 52



ALLTID ELEGANT
med sko fra

*** Saga ***
SKOMAGASIN
ved Saga kino



KJØPSLÅR MAN MED LINDSTRØM?

LINDSTRØM SVARER BEKREFTENDE



Driver myndighetene med dørsalg? Mye tyder på det! Tidligere byråsjef Harry Lindstrøm fikk den 10. august i år seg forelagt et spørsmål om sakshenleggelse. På visse betingelser, selvsagt. Hytte byttes mot pent brukt bil.

Lindstrøm har i et brev redegjort for en henvendelse om at påtalemyndighetene skulle henlegge saken mot ham på betingelse av at han droppet sine søksmål mot pressen. Pressen skulle på sin side være villig til å trekke tilbake noen av sine påstander, samt betale en rimelig erstatning.

-Da jeg hadde saksøkt Fleischer-kommisjonen, spurte jeg om også denne sak skulle tas med under den samme ordning. Det er naturligvis det viktigste, ble det svart. For man kunne ikke tenke seg at påtalemyndighetene var villig til å trekke tilbake saken mot meg uten at jeg gjorde tilsvarende innrømmelser.

Men jeg har aldri bedt om noen henleggelse. Jeg har bare bedt om fair behandling. Hvilket jeg selvfølgelig ikke venter så lenge de politiske og rettslige forhold er som nå. Skulle sakene mot pressen henlegges, ville jo den norske æreskrenkelsesbeskyttelsen bli den reneste parodi. De rettsavgjørelser som nå skal fattes, skal jo legges til grunn for ettertiden. Hvordan skal det bli i dette land om pressen får herje fritt? Jeg betviler ikke at det finns mange bra avisfolk, men i 1963 var det pö-belen som rådde! Nå skal de KNUSES! Jeg ak-

ter ikke å trekke tilbake ett eneste av de søksmål jeg har innledet, og jeg kommer til å anlegge nye saker etterhvert som jeg finner det nødvendig. Jeg kan heller ikke samtykke i at forfølgelsene av meg innstilles slik påtalemyndighetene eller politi finner det for godt. Jeg finner det i strid med all verdens rettsprinsipper om man skulle kjøpslå mellom en offentlig reist straffesak og ca. 300 pressefolks høyst private interesser!

-De reiser stadig kritikk over den behandling Deres sak har fått og får på de forskjellige plan.

-Ja, og det er ikke uten grunn. Det er blitt avslørt den ene familiære forbindelse etter den andre. Jeg må vel lov til å nevne at et medlem av lagretten er gudbarn til en høyesterettsadvokat som i retten uttalte at det hadde økonomisk betydning at det ble avsagt dom i saken. Videre har jeg i motsetning til en rekke journalister ikke fått anledning til å se sakens dokumenter! Men slik måtte det vel bli. Enhver som fikk min sak til behandling, måtte få meg felt for å redde Systemet. Jeg hadde allikevel regnet med at man ville gi det et skinn av rettsstatelighet. Men nei! Hittil i livet har jeg trodd at dersom en sak eller et forhold kom for en norsk domstol, da ville ikke bare rettferdighet skje, men anstendighet råde. Slike ideer har jeg naturligvis ikke lenger.

Dessuten blir det et rettsoppgjør mot Fleischer-kommisjonen. Et av kommisjonens medlemmer var og er fetter til representanten for to britiske firmaer som ikke kom i betraktning ved byggingen av Koksverket på grunn av for høy pris og dårlig teknikk. Skandalen blir ikke mindre når jeg kan dokumentere at denne fetteren ble oppfordret av det ene britiske firmas sjefer til å reise til Norge for å tilby meg, Harry Lindstrøm, £ 10000 dersom jeg ville hjelpe de britiske firmaer.

-Ifølge VG har De anmeldt 124 av landets 166 aviser. Blir ikke arbeidspresset vel stort?

-Jeg har tatt ut opp til 7 forliksklager på en dag. Systematisering må til. Jeg har startet på Sørlandet og gått nordover, sier Lindstrøm og viser oss en ringperm full av anmeldte aviser. Noen har en strek under seg, de har sluppet unna! Mange aviser er saksøkt flere ganger, "Fædrelandsvennen" hele 4.

Men jeg anmelder ikke bare aviser. Også en rekke privatpersoner, ukeblad, radio og fjernsyn er saksøkt. Jeg har stevnet 8 personer i NRK.

-Alle skal tages, sier Lindstrøm med overbevisning, ingen slipper unna. En måtte jeg helt til Paris for å finne. Om de så er i Kina, skal de tages. Men jeg akter ikke å avvike like mange rettsaker som der er æreskrenkelser. Dersom en bestemt avis blir

Tekst:

Bernt
LONGVA

Bjørn
CHRISTIANSEN



dømt, er samtidig 86 andre æreskrenkelsesspørsmål avgjort. Det skyldes en 6-7 påstander som går igjen.

-De har gitt ut tre bøker?

-Ja, og det på eget forlag fordi alle prøver å tie meg i hjel. Men om salget ikke er stort, blir de lest. Bøkene inneholder en del krasse utfall, men ingen har saksøkt meg av den grunn. Det tyder bare på at det jeg har fremført er riktig. Snart kommer en ny bok: "Den rettsløse".

Norge er nå modent for en omveltning. Vårt totalitære DEMOKRATI er ikke stort bedre enn et totalitært DIKTATUR! Et totalitært diktatur blir fordømt av de fleste, mens det totalitære demokrati får medhold av alle. Det godtas til og med fra prekestolen. Dersom det er demokrati det jeg har opplevet, er jeg villig til å alliere meg med fanden selv for å få det ødelagt! Selveste riksadvokat Aulie har antydnet at Lindstrøm kanskje burde mentalundersøkes - han har saksøkt for mange aviser og enkeltpersoner.

-Ja, noen har til og med bedt meg utvandre. Slike folk kan jeg svare at jeg i motsetning til kongen er født her i landet! Jeg ber ingen om å få bo her.

-Er årsaken til Koksverkets dårlige økonomi at Doktor Otto fikk anbudet istedenfor de engelske selskapene?

-Det er veldig galt av Dem å stille slike spørsmål. Doktor Otto var ca. 10-12 mill. billigere enn englenderne. Engelskmenne ville aldri ha klart å bygge

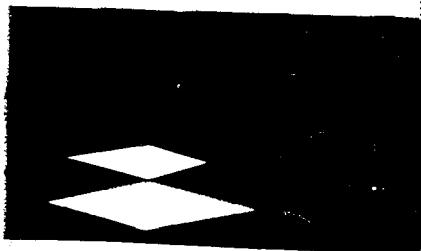
et brukbart koksverk i Mo i Rana. Industridepartementet har ikke noe med Koksverket å gjøre etter at det ble bygget, men jeg vil si det er den best planlagte industribedrift i sin størrelse etter annen verdenskrig. Bakkeutvalget opererer med en overskridelse på 52 mill., hvorav 14 på Koksverket. Dette mener jeg ikke kan være riktig, da Koksverkets del må være større. Med 5% prisstigning pr. år i de årene Koksverket ble bygget, utgifter til ny tomt, pluss renter på byggelån, kan overskridelsene lett forklares. Uten Koksverket ville Norge ikke ha noe reelt grunnlag for å hevde herredømme over Svalbard. De som har vært kritiske mot Koksverkets planlegging, de virkelige "forståseggpåere", er i virkeligheten grønnere enn de grønneste salatblad!

Den demokratiske rettsstat karakteriserer Lindstrøm med følgende drøm:

-Foran oss har vi fru Justitia. Hun har bind for øynene, et sverd i den ene hånden og en vektskål i den andre. Forbi går en uendelig strøm av gamle og unge, friske og syke, uskyldige og forbrytere. Stundom feller hun en med sitt sverd. De som kommer usåret forbi, legger gullmynter i vektskålen. Plutselig løper en liten gutt frem og fjerner bindet. Alle ser at hennes øyne er betente, og at hun har en sinnssyks sjeletrekk. Da skjønnte de alle hvorfor hun hadde bind for øynene.

Jeg har alltid trodd at bindet var der av en annen grunn, men slik kan man ta feil!

GULL SØLV OG TINN



Gullsmid
FINN JENSEN a/s

Bogstadveien 40,

Telf.: 60 43 15

Vår mann på Deres side av skranken

I en tillitsfull og vennlig atmosfære er våre folk alltid rede til å høre hvilke planer og økonomiske problemer De har, og fortelle hvordan banken kan være til hjelp for Dem.

Vet De, for eksempel, at hvis De oppretter en konto hos oss, kan vi ordne Deres løpende forpliktelser, som husleie, lys, avgifter, forsikringspremier, avisabonnement osv. — eller innkreve Deres tilgodehavender. Vi blir således både Deres kasserer og bokholder. En sparekonto kan være en stor fordel, dersom De før eller siden vil snakke med oss om et lån.

Stikk innom Den norske Creditbank en dag. Se Dem rundt i lokalet, og ta kontakt med en av våre folk. Vi tror De vil trives hos oss. Ja, vi er sikre på at også De vil føle at våre folk til enhver tid er «på Deres side av skranken».

UNGDOMSSPARING



Den norske Creditbank
Dim norske Creditbank



ROLF A. MYHRVOLD

Autorisert sjåførscole

TORDENSKIOLDSGT. 7,

TELF.: 42 35 00, 42 34 75.

DER UTVALGET ER STØRST



ER HJELPEN NÆRMEST



ALT I SPORT

SIGMUND RUUD a/s

Kirkeveien 57

Telefon: 46 25 05

Debattantene samlet til kamp,
Larsen til venstre,
Lyng til høyre.



Tekst/foto:
F. J. GUDEVOLD
B. CHRISTIANSEN

VI VIL VERNE FREDEN

Ikke mange pasifister har i Årenes løp gjort sin entre i militærkomiteens rom i Stortinget. Blek, men fattet inntok militærnektter Sverre Røed L a r s e n - ved hjelp av stortingsmann Otto L y n g s nøkkel - skansen, og trådte inn i denne sabelraslende atmosfære hvor vare folkevalgte gar i dekning når forsvaret skal diskuteres, forbedres og kritiseres.

Denne gangen var det imidlertid sivilarbeidernes ønske om fredsskapende arbeid som skulle settes under debatt. På NIVA's initiativ troppet sivilarbeider Sverre R. Larsen og nestformannen i militærkomiteen, høyrerepresentanten Otto Lyng, opp i stortingsbygget for sammen å drøfte sine synspunkter.

Vi benket de omtalte herrer på hver sin side av bordet, som for øvrig var delvis dekket med dagens aviser. Larsen plantet uten å fortrekke en mine albuene i aftenpostens aftennummer og brukte VG som underlag for sine notater, mens Lyng på sin side tok del i diskusjonen på Vart land og Morgenbladets trygge grunn.

Bakgrunnen for diskusjonen var naturligvis at enkelte sivilarbeidere ikke lenger vil utføre det arbeidet de er satt til av myndighetene, men krever såkalt

Fredsskapende arbeid. I stedet for å fungere som landmilere og skogsarbeidere ønsker disse sivilarbeiderne å gjøre tjeneste i for eksempel FN-samboandet, J-hjelpen og Fredsforskningsinstituttet. En holdning som for Sverre R. Larsens veakommende ble lønnet med 16 måneders tvangsarbeid av Larvik forhørsrett.

Det hersket alminnelig enighet blant debattantene om at forsvarsbegrepet ikke lenger er hva det var. Eller retttere; Vi snakker i dag om det gamle og det utvidede forsvarsbegrepet. Det gamle var basert utelukkende på militærkraft, mens det utvidede også regner med en rekke andre aktiviteter under begrepet forsvar.

-Men, sier Lyng, når det gjelder ungdom som skal avtjene verneplikten omfatter begrepet bare det militære forsvar.

Larsen er imidlertid ikke enig: -Når man erkjenner at forsvaret består av aktiviteter også u t o v e r det militære vern, er det jo naturlig at de av oss som ikke kan godta et militært forsvar får arbeidsoppgaver som er konfliktforebyggende og fredsskapende. Idag fritas vi for plikten i det militære forsvaret, men vi ønsker i k k e å unnslipe det ansvar å verne om vårt land og det vi setter høyest.

UNDERGRAVER

Lyng viser til at samfunnet pålegger en mange plikter. Plikter som man skjelden blir løst fra. -Vi innrømmer idag ungdom som av samvittighetsgrunner ikke ønsker å delta i det militære forsvaret rett til å nekte det. De får derfor en særrett framfor de som følger grunnlovens bokstav og utfører sin normale verneplikt.

Larsen er nok enig i at grunnloven pålegger oss å verne landet. -Men det står ikke i grunnloven at tjenesten skal være militær. Rett nok var det utvilsomt det våre forfedre på Lids-voll tenkte på, for på den tiden fantes det ikke noe utvidet forsvarsbegrep. Men idag må den rett tolket tilsi at også ikke-militær verneplikt må gottas fullt i sam-svar med grunnloven.

Lyng har imidlertid studert jus: -Utgangspunktet for lovgiv-ning var at man ved verneplikt forstår det å gjøre militærtje-neste. Noen annen fortolkning har jeg enna ikke sett av Grunnloven.

-Advokat Nordhus gjorde det under rettsaken.

-Det er så, men jeg har enndå ikke sett noen slik fortolkning i noen statsforfatning, bemerker Lyng og får siste ordet i disput-ten.

Og militærkomiteens nestformann er tydeligvis i det krigs-lystne hjørnet: -Et annet spørsmål er om sivilarbeiderne skal ha rett til å velge hvilken tjeneste de vil utføre. Vanlige verneplik-tige har ingen valgrett. De må avfinne seg med å gjøre den job-ben de blir satt til i forsvaret enten de mener den har noen for-svarsmessig verdi eller ikke!

Larsen setter et stort spørsmålstegn ved Lyngs påstand: -Det finnes en valgrett for majo-riteten av de vernepliktige. De blir spurt om hvor de ønsker å tjenestegjøre. Sivilarbeiderne blir ikke stilt det spørsmålet. Dessuten innrømmes vernepliktige leger, tannleger og veterinærer samt studenter muligheten av å videreutdanne seg og perfeksjo-nere seg, noe som er helt umulig

for sivilarbeidere å oppnå.

-Men rekruttene ønske om hvor han vil tjenestegjøre er på ingen måte bindende, svarer Lyng. Når det gjelder medisinsk perso-nell er det klart at de naturlig-vis må fortsette med sitt daglige arbeid. Hvor skulle forsvaret el-lers få leger og tannleger fra?

-Men da burde jo dette gjelde også for sivilarbeiderne, repli-serer Larsen. Ikke slik at en le-ge i det militære forsvaret blir lege, mens en sivilarbeidende le-ge blir tømmerhogger!

Vi nevner at sivilarbeiderne har 4 måneder lengre tjenestetid, har det noen betydning?

Lyng bryter inn: -Jeg vil gjøre det helt klart at det er førstegangstjenesten det her dreier seg om. Den lengre tjenes-tetiden for sivilarbeiderne skal jo være kriteriet på at overbe-visningen er vel begrunnet. Men ser man på tjenestetiden totalt så har de militære i realiteten lengre tjenestetid, nemlig atten mot seksten måneder. Den anled-ning man har til å innkalle si-vilarbeidere utover førstegangs-tjenesten er meget lite benyttet.

-Men den adgang finnes jo i loven. Jeg synes ikke vi skal stilles ansvarlig for at den si-vile arbeidstjeneste ikke har be-nyttet seg av den, og følgelig kanskje ikke fulgt lovens inten-sjon, kvitterer Larsen. -Men er det ikke så at Kongen under en e-ventuell mobilisering har høve til å holde de vernepliktige si-



PASIFISTENE

vilarbeidere inne i dobbelt så lang tid som de militære?

Lyng bekrefter det: -Men jeg tror aldri den paragrafen vil bli brukt!

Larsen: -Ikke desto mindre er det en klar diskriminering i lovs form!

-Ja, sier Lyng, men under en krig må man være bomsikker på at det ligger overbevisning bak. Slik at ikke folk som rett og slett er feige, påberoper seg samvittighetsskrupler. Men i praksis straffer man ikke sivil-arbeidere ved å legge dem lengre tjenestetid.

-Men tjenestetidens lengde er tross alt ikke det viktigste spørsmålet, mener Larsen. -Lengt viktigere er det å få virkelig fredskapende og meningsfylt ar-beid. Vi kan ikke se at militær-forsvaret er et godt nok middel til å verne om freden, men vi me-ner at sivilarbeid skal ha samme målsetting som det militære. Der-for ønsker vi så langt som mulig å bli plassert i fredskapende ar-beid, derpå kan den sosiale sek-tor tilgodesees. Men at Norges Geografiske Oppmåling prioriteres framfor FN-sambandet, stiller jeg meg helt uforstående til!

Lyng forstår det, men peker på at sivilarbeid jo heller ikke skal være mer innbydende enn van-lig militærtjeneste.

Til det innvender Larsen at man for å gjøre tjenesten mindre innbydende for eksempel kunne sette tjenestetiden til to år.

FORSVARET?

- Tjenesten kan godt være byrde-full, bare den er fredskapende.

-Men kan man, spør Lyng, strengt tatt si at arbeid som by-bud for FN-sambandet er direkte fredskapende?

Larsen antyder at å sitte på et militært kontor og fylle ut blanketter kanskje heller ikke er særlig forsvarsfremmende. -Men om man sammenlikner arbeidet som by-

bud for FN-sambandet og landmåler tror jeg utvilsomt at FN-tjenes-ten er et bedre vern om freden.

-La meg bare innskytte, sier Lyng, at jeg ikke alltid føler meg like overbevist om at alle sivilarbeidere har et like akt-verdig motiv som Larsen. En poli-tisk motstand mot forsvaret, for eksempel, berettiger etter mitt syn ikke engang til å bli fritatt for militærtjeneste.

-Først må jeg bare si at jeg ikke - som Lyng - våger å trekke andres samvittighet i tvil, svarer Larsen. - Derneft at jeg føler meg som vernepliktig, norsk ungdom som ønsker å forsvare landet med ikke-militære midler. Det er meg komplett uforståelig at samfunnet vil straffe meg for dette med 16 måneders fengsel!

Lyng skjønner godt det:



Derfor blir det kanskje en straff for de som har samme innstilling som du, men vi skal heller ikke glemme at det hersker en politisk aktivitet som forsøker å motvirke forsvaret.

- Det vil altså si, konsta-terer Larsen med et oppgitt sukk, at vi fremdeles må slite med den oppfatning at pasifister er noen forsvarsfiender. Det var de kan-

akke før krigen, men ikke i dag.
 At utøve norsk okkupasjonshistorie 2004
 i Stillese, og generelt, vurder-
 inger ikke skal bli tatt alvorlig
 synes jeg er sterk å beklage.

Vi kaster fram spørsmålet om
 det er en rett å forsvare
 landet.

-Jeg mener det er en grunn-
 lovsfestet rettighet i et sivili-
 serte samfunn, svarer Larsen. -Det
 er jo derfor jeg gikk til rett-
 sak!

Lyng innskyter: -Ingen har
 da heller benektet den retten.
 Ved en krig for eksempel er det
 full anledning til å komme til-
 bake til forsvaret!

-Ja, svarer Larsen, - men
 i dag er sivilarbeiderne fratatt
 retten til å forsvare landet. Og
 dette i en verden som er så fare-
 full og konfliktfylt som vår.
 Hvorfor ikke være litt mer tole-
 rant og prøve flere veier til
 fred?

Men Lyng stiller seg tvil-
 ende til at et fatall sivil-
 arbeidere i bestemte jobber vil
 føre til noe resultat av betyd-
 ning. -Om disse stillinger skulle
 bli ledige, så er det økonomisk
 sett en særdeles liten oppgave
 for samfunnet å løse. Dessuten
 kan man jo utføre de aktiviteter
 man måtte ønske senere i livet.

Larsen medgir det: -Men det
 løser ikke vårt samvittighets-
 problem og det er stort for mange
 av oss!

Vi stiller spørsmål om si-
 vilarbeiderne stort sett har det
 bedre enn sine kollegaer i de
 militære forlegningene. Debatt-
 antene er enige om at fysisk er
 det neppe noen forskjell av be-
 tydning, men spørsmålet har også
 en annen side, hevder Lyng, nem-
 lig faren for å miste livet i en
 eventuell krig.

Larsen viser til statistik-
 ken over antall drepte under krig:
 -Den viser at antallet har økt
 betraktelig blant sivilbefolk-
 ningen i løpet av de siste 100 år.
 I en krig vil den sivile befolk-
 ningen måtte bære ufattelige tap.
 Det er ikke lenger bare den mili-
 tære soldat som er i fare.

-Den største psykiske på-
 kjenningen, innskyter Lyng, er
 kanskje ikke faren for å bli
 drept, men å måtte drepe.



Larsen stiller seg tvilende
 til Lyngs påstand: - moderne
 voldsmetoder består i dag vesen-
 tlig av å trykke på knapper. Man
 blir fremmed for selve handlingen,
 man ser ikke lenger motstanderen
 inn i øynene...!

Vi kommer inn på hvilke
 følger en spredning av freds-
 arbeid blant sivilarbeiderne vil
 få.

Så lenge østblokklandene
 ikke engang tillater vanlig si-
 vilarbeid, sier Lyng, er de be-
 tenkelig å la situasjonen utvikle
 seg slik at man etter en tids
 forløp risikerer at de vestlige
 demokratier står svakt militært
 sett i en given situasjon.

Larsen fremholder at 400 si-
 vilarbeidere neppe kan represen-
 tere noen fare for Norges for-
 svarpotensial.

Lyng er enig i det; -Men om
 sivilarbeid ble gjort mer attrak-
 tivt ved utvidet adgang til kon-
 torarbeid, vet man ikke om tallet
 vil stige - selv om det sett fra
 mitt synspunkt heldigvis har vært
 en stadig synkende tendens i de
 senere år. Nå har tallet omtrent
 stabilisert seg. Men som jeg
 nevnte kan vi risikere at en ut-
 flytning vil bevirke at demokra-
 tiet kan stå svakt militært i
 tilfelle krig. Det har hendt før.

-Og nettopp det, avslutter
 Lyng og trekker samtidig en pakke
 South State opp av lommen
 -har utvilsomt ført til noen av
 de store verdensbranner vi har
 hatt.....Har noen en fyrstikk?

VI HAR ALT!

Shoppingbager

Skolebager

Vesker

Kofferter

BISLET BAG-SENTER

Pilestredet 65-Tlf. 46 23 53-46 83 51

ARBEIDERNE BOK- OG PAPIRHANDEL A/S
 YOUNGSTORGET 4, OSLO 1.
 TLF. 33 01 25 - 33 02 15



Vi fører alt i skolebøker.

BØKER fra alle forlag.

VELKOMMEN

Alt i finere

KOLONIAL OG

DELIKATESSER



MAJORSTUEN - OSLO

Telefoner:

Butikken 69 18 51

Ekspedisjonen . . 46 26 16

Kontor 69 18 51

Sjef 46 27 36

Varer bringes

DET FATTIGE INDIAS LØSNING:

ET BARN OM ÅRET

Khushroo Kapadia har sendt oss denne artikkelen fra India. Kapadia er en seksten-årig gymnasiast, sønn av en fabrikkier i Madras. Før sommerferien besøkte Kapadia Norge.

FRA VÅR MEDARBEIDER I MADRAS, KHUSHROO KAPADIA

Folket i India kan deles i utallige grupper etter kaste, språk o.s.v. Men denne forskjellen er likevel uvesentlig. Man graderer, og blir gradert kun etter bankkontoen. Vi får da to hovedgrupper: de som bor på landet og de som lever i byene. Landsbefolkningen kan deles opp i tre grupper: Først og fremst de rike bøndene. De har enten gode brønner eller en elv i nærheten så de alltid har vann. De lider derfor heller aldri nød. Det er disse som eksperimenterer med nye arbeidsmetoder slik som kunstig gjødsling, traktorer o.l. De gjør det stadig bedre og får større og større utbytte av jorda.

Gruppe to består av de bøndene som er heldige nok til å eie jorda de dyrker, men som er avhengige av monsunen og det regn den bringer med seg. Disse bøndene er i flertall.

Den siste og minste gruppen er leilendingene. De kan graderes etter mengden av vann på jordstykene sine. De som får minst vann, lider hardest når monsunen streiker. Mange av dem reiser da til byene for å finne arbeid, og en kan trygt si at halvparten av de som sover på gatene i storbyene tilhører denne uheldige gruppen.

Stort sett er bøndene tilfredse. De ber bare om at avlingen skal bli god og at ingen skal bli syke. De er meget takknemlige for at staten har gjort for dem. Særlig etter at storbøndenes veldige ble solgt til småbrukerne,

er deres kår blitt vesentlig bedre. Bonden er en stabil faktor i India idag. Han interesserer seg ikke for partipolitikk, den hører hjemme i byene.

Bybefolkningen kan inndeles i de rike, middelklassen og de fattige. De rike trenger mer armslag enn de to andre gruppene. De lever bra med god mat. De har biler, ofte flere i en familie. Barna går på nærmeste misjonsskole, faren arbeider i sitt luftkondisjonerte kontor og husmoren bestyrer huset sammen med en skare tjenere.

Er hun ivrig i sosieteten, blir formiddagene brukt til kaffeselskap eller veldedighetsarbeide i et av de tallrike slumstrøkene sammen med andre som også føler trang til å hjelpe. Om kvelden tar gjerne hele familien en biltur, til stranden, til klubben eller til en kino.

De rike tilbringer feriene oppe i fjellene, i privatboliger, eller på hoteller. Reisen foregår alltid med fly eller første klasse hurtigtog.

Teaterpremierer, hvor bilettprisen er tyve ganger den vanlige, og alt overskuddet går til velgjørenhetsarbeide, er stappfulle, og det samme er gallabryluppene. Dette er noe man ser frem til fordi det foregår bare tre, fire ganger i året.

I dagens India er det ikke lett å avgjøre om en mann er av middelklassen, for enten er han

påvirket av Vesten og kler seg like godt som overklassen, eller så er han ortodoks og bruker klær som sett gjennom norske øyne virker fattigslige. Stort sett bor folk av middelklassen i gode leiligheter hvis størrelse er avhengig av økonomien. Barna går på en bra skole og man spiser god mat, men man har lite av de luksusvarene en rikmann har.

"Middelklassen" er et meget rommelig begrep, og det er vanskelig å avgjøre hvor skillelinjen mellom den og de rike går, men jeg skulle anta man når toppen når man blir invitert til Raj Bhavan (Gvernørens residens) til middag, eller hvis det dreier seg om en

mindre by, til den ledende sosietetsfigur - til galla. Men noen virkelig skillelinje eksisterer ikke. Middelklassen, i hvert fall den øvre delen, og de rike føler seg som ett.

Så kommer vi til de fattige stakkarne, "som lever verre enn dyr". Disse menneskene kan også deles inn i flere klasser. På toppen kommer de familiene hvor mannen, og kanskje også konen, har fast arbeid, og blir betalt med en netto lønn av om lag 60 rupees (60 kroner) måneden. De har råd til å kjøpe seg nye klær omtrent en gang i året og har det relativt bra.

I klassen under dem kommer de som ikke har noe fast arbeid og må ta det som byr seg. Klær blir det lite av, undertiden kanskje også av mat. Det er vanligvis disse menneskene som bor i den virkelige slummen hvor husene er bygget av leire, brente mursten og blikk.

Det fornødne blir gjort på gaten eller i et offentlig toalett. Vasken finner sted under en pumpe ved fortauskanten. Er de heldige, eier de en geit som bor sammen med familien i hytten. Løshunder springer rundt og leter etter mat, og nakne unger løper omkring.

Når regnet øser ned, forblir vannet mellom hyttene, for avløp finnes ikke. Mange blir da syke og dør.

Det er menneskene i dette lag av folket som vanligvis får ett barn om året og således leder befolkningsekspløsjonen.

Klassen helt lavest i samfunnet består av de som sover på fortauene om natten. Ofte er det gamle, uføre mennesker som ikke har noen barn til å ta seg av dem. Også de fattige som er kommet inn fra landet for å søke arbeid og de andre arbeidsløse finner seg en soveplass på gaten. De vet ikke hvor matsmulen skal komme fra, og de gjør hva som helst for å tjene en skilling.

De menneskene som blir født, lever og dør på gaten er slett ikke i fåtall. Det er blant dem kommunistene har sin største støtte.

Men det skal jeg komme tilbake til i en senere artikkel.



NY WORLD'S BEST

VERDENS BESTE
ENDA BEDRE HYGIENISKE ARTIKLER • MADE IN USA



FOR TRYGGHET OG HARMONI

Kryss av neden- for	Varemerke Antall esker med 3 stk.	Pris pr. eske	Sum	De tjener rabatt	Og skal betale
Worlds Best Extra silke i blikk/pappeske					
4 esker (12 stk. - 1 dusin)		2,75	11,00	0,00	11,00
8 — 24 — - 2 —		2,75	22,00	2,00	20,00
14 — 42 — - 3½ —		3,25	38,50	8,50	30,00
20 — 60 — - 5 —		2,75	55,00	15,00	40,00
Worlds Best Super de Luxe silke etui					
4 etuier (12 stk. - 1 dusin)		3,25	13,00	0,00	13,00
7 — 21 — - 1¼ —		3,25	22,75	2,75	20,00
12 — 36 — - 3 —		3,25	39,00	9,00	30,00
17 — 51 — - 4¼ —		2,75	55,25	15,25	40,00
Worlds Best Natural m/hygienisk Crème					
4 etuier (12 stk. - 1 dusin)		3,25	13,00	0,00	13,00
7 — 21 — - 1¼ —		3,25	22,75	2,75	20,00
12 — 36 — - 3 —		3,25	39,00	9,00	30,00
17 — 51 — - 4¼ —		3,25	55,25	15,25	40,00

Til INGE DAHLE, BOKS 1267, OSLO 1. — (OGSA ENGROS)

Send hurtigst pr. oppkrav/forskudd (portofritt). 100 % diskresj. en selvfølge.
Privat avsender — nøytral innpakning.

Navn:

Adresse:

NIVÅ-2-66

FROGNERPARKEN

BY NIGHT



Foto: F.J.G.

At det skjer mye i Frognerparken er velkjent, men at enkelte også finner utløp for sin kunstnertrang i de ellers vakre omgivelser tør være heller ukjent. Vi fanget inn prestasjonen en tidlig morgenstund før Parkvesenet rykket ut med sitt sandblåserutstyr.

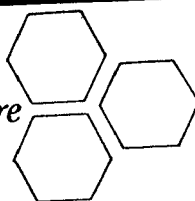


Foto: Ulf STENBERG

Hest og politi i Oslos gater. Hesten i midten.



det nytter å spare



KLUBBEN
AKERS SPAREBANK
GRENSEN 3, OSLO - TLF. 33 73 70

BILLINGSMEN